

Prasība, kas celta 2005. gada 30. decembrī — Zwicky pret Komisiju**(lieta T-457/05)**

(2006/C 60/86)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Zwicky & Co. AG (Wallisellen, Šveice) [pārstāvji — J. Burrichter, B. Kasten un S. Orlikowski-Wolf, advokāti]

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošu lēmuma 1. panta 1. punktu, ciktāl tajā atzīts, ka prasītāja ir pārkāpusi EKL 81. pantu un laika posmā no 1990. gada janvāra līdz 1993. gada decembrim, to ieskaitot, — EEZ līguma 53. pantu attiecībā uz Zviedriju, Norvēģiju un Somiju;
- atzīt par spēkā neesošu lēmuma 2. pantu, ciktāl ar to prasītājai uzlikts naudas sods 0,174 miljonu EUR apmērā;
- pakārtoti, samērīgi samazināt lēmuma 2. pantā uzlikto naudas sodu;
- atzīt par spēkā neesošu attiecībā uz prasītāju lēmuma 3. pantu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2005. gada 14. septembra galīgo lēmumu C(2005)3452 (lieta 38.337 — *PO/Thread*) (grozīts ar atbildētājas 2005. gada 13. oktobra lēmumu). Apstrīdētajā lēmumā prasītājai tika uzlikts naudas sods par EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpšanu.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza sešus pamatus.

Pirmkārt, tā uzskata, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 1/2003⁽¹⁾ 7. pants. Šajā sakarā tā apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 1. panta 1. punktā nav pareizi konstatēts pārkāpuma apjoms un ilgums.

Ar savu otro pamatu prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkts. Pēc tās domām, naudas sods, kas tai uzlikts, pārsniedz 10 % no kopējā apgrozījuma saimniecības gadā pirms lēmuma pieņemšanas. Līdz ar to naudas soda uzlikšana apstrīdētā lēmuma 2. pantā ir nelikumīga.

Turklāt atbildētājas lēmuma 2. pants pārkāpjot Regulas Nr. 17/1962⁽²⁾ 15. panta 2. punktu un Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu. Šī nelikumība ir tādēļ, ka ir pārkāpti naudas soda apmēra noteikšanas pamatprincipi.

Pie tam atbildētāja ar apstrīdētā lēmuma 2. pantu pārkāpa Regulas Nr. 17/1962 15. panta 2. punktu un Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu, tajā nepareizi piemērojot 1996. gada liecinieku aizsardzības regulējums par jaunu prasītājai.

Piektkārt, prasītāja apgalvo, ka ar apstrīdētā lēmuma 2. pantu ir pārkāpts samērīguma princips, jo, nosakot naudas sodu, tajā netika ņemta vērā prasītājas individuālā situācija.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka, 3. pantā liekot pārtraukt pārkāpumus un aizliedzot tos atjaunot nākotnē, Komisijas lēmums pārkāpj Regulas Nr. 1/2003 7. panta 1. punktu, jo prasītājas gadījumā šis pasākums nav ne vajadzīgs, ne arī samērīgs.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EEK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ EEK Padome: Regula Nr. 17 Pirmā Regula par Līguma 85. un 86. panta īstenošanu (OV L 13, 21.2.1962. 204. lpp.).

Prasība, kas celta 2005. gada 30. decembrī — Tegometall International pret ITSB**(lieta T-458/05)**

(2006/C 60/87)

Valoda, kurā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tegometall International AG (Lengwil, Šveice) (pārstāvis — H. Timmann, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Wuppermann AG (Leverkusen, Vācija)